

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420203461
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4420203461.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti I.: E., nar. XX. XX. XXXX a E., nar. XX. XX. XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, deti rodičov - otec: F. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. Q., V. XX, zast. Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Pribinova 9, Nové Zámky, IČO: 36 813 401 a matka: Bc. Y. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., I. XX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o., so sídlom Ernestova bašta 2, Nové Zámky, IČO: 36 857 751, o návrhu otca na zníženie výživného a udelenie súhlasu otcovi namiesto matky, o odvolaní otca a odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 9. februára 2021 č. k. 8P/113/2020-268 v spojení s opravným uznesením zo dňa 2. júna 2021 č. k. 8P/113/2020-405 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol (I.) a udelil súhlas otcovi namiesto matky s tým, aby sa rodinné prídavky poberané z Nemecka na maloleté deti I.: E., nar. XX. XX. XXXX a E., nar. XX. XX. XXXX, vyplácali priamo na účet otca (II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 28 ods. 1, § 35, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/27/2011-19 zo dňa 09. 03. 2011 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej maloleté deti na čas po rozvoде boli zverené do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej E. v sume 90,- eur mesačne a na výživu maloletej E. v sume 60,- eur mesačne. Na styku otca s maloletými deťmi sa rodičia dohodli tak, že sa s nimi bude stýkať neobmedzene. Zo zápisnice z pojednávania vo veci 11P/25/2020 zo dňa 05. 05. 2020 súd zistil, že v tom čase matka poberala rodinné prídavky na maloleté deti spolu vo výške 360,- eur mesačne. Príjem matky bol v tom čase vo výške 670,83 eura, okrem toho poberala rodinné prídavky na Slovensku vo výške 74,85 eura mesačne na tri deti. V tom čase bývala v spoločnej domácnosti s manželom a tromi deťmi, náklady na bývanie boli vo výške 175,- eur mesačne (plyn, voda, elektrina), smetné 100,- eur ročne, poistenie domácnosti 110,- eur ročne, internet a TV 30,- eur mesačne, hypotéka vo výške 200,- eur mesačne. Príjem jej manžela bol vo výške 1 181,- eur mesačne. Maloletá E. navštevovala druhý ročník Strednej priemyselnej školy stavebnej v U., na jej stravu matka minula 40,- eur mesačne, ďalej matka platila maloletej 8,- eur za mobil, za stužkovú 20,- eur mesačne, platila jej fitnesscentrum vo výške 25,- eur mesačne, okrem toho maloletá mala problémy s pleťou, preto minula na kozmetiku mesačne 20,- eur, okrem toho si plánovala urobiť vodičský preukaz za 600,-eur, navštevovala súkromne matematiku, za ktorú platili 40,- eur mesačne, u zubárky platili 10,- eur mesačne. Maloletá E. v čase posledného rozhodovania navštevovala 9. ročník ZŠ V. v H., za krúžok gymnastiky platili 30,- eur mesačne, za aerobik 10,- eur mesačne, venček stál 200,- eur, lyžiarsky výcvik 230,- eur (otec prispel sumou 100,- eur),

športové pomôcky stáli 50,- eur, exkurzia 30,- eur, okrem toho jej matka platila mobil vo výške 8,- eur mesačne a doučovanie z angličtiny v sume 40,- eur mesačne. Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020 mal súd preukázané, že súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/27/2011-19 zo dňa 09. 03. 2011 v časti o výživnom tak, že zvýšil výživné na maloletú E. zo sumy 90,- eur mesačne na 300,- eur mesačne a na maloletú E. zo sumy 60,- eur mesačne na 270,- eur mesačne od 01. 01. 2020 s tým, že zročné výživné je vyrovnané. Z potvrdenia o príjme matky mal súd preukázané, že jej čistý mesačný príjem cca 730,- eur, priemerný mesačný príjem manžela matky je cca 1 244,- eur. Z potvrdení o príjme otca súd zistil, že jeho čistý mesačný príjem je cca 2 000,- eur (obdobie od 01/200 do 08/2020), čistý mesačný príjem manželky otca je cca 365,- eur. Otec na pojednávaní uviedol, že rodičovskú dohodu uzavreli s matkou na návrh súdu tak, aby boli rodinné prídavky z Nemecka zahrnuté do výšky výživného. V súčasnosti platí 210,- eur na obidve maloleté deti, t.j. 120,- eur na E. a 90,- eur na E. a matka poberá na obidve maloleté deti rodinné prídavky z Nemecka 2 x po 180,- eur. V čase uzavretia rodičovskej dohody matka poberala aj rodinné prídavky priamo z Nemecka. Ďalej uviedol, že sa informoval cez agentúru, ktorá im vybavovala rodinné prídavky z Nemecka, či by nebolo možné, aby rodinné prídavky poberal on a následne by ich posúval ďalej matke, kde mu bolo oznámené, že k takejto zmene by mohlo dôjsť, ak by s tým matka súhlasila a ani nemecké úrady by nevykonali takúto zmenu vyplácania rodinných prídavkov bez súhlasu matky, t.j. osoby, ktorej sú deti zverené. Ďalej uviedol, že jeho príjem je vo výške 1 750,- eur mesačne, okrem toho dostáva od zamestnávateľa odmeny 2x do roka vo výške 280,- eur. Všetky výdavky, ktoré mal v máji 2020, ostali nezmenené, príjem jeho manželky je vo výške cca 380,- eur mesačne. Deťom prispieva na vreckové vo výške 2 x 30,- eur, ktorá suma je zahrnutá do výživného. Hnuteľný ani nehnuteľný majetok nevlastní. Matka na pojednávaní uviedla, že s návrhom nesúhlasí, pretože výdavky na deti sa od posledného rozhodovania zvýšili aj v súvislosti s pandémiou. Zvýšili sa jej náklady s domácnosťou. Musela dokúpiť deťom počítač kvôli dištančnému vzdelávaniu. Jej príjem je vo výške 697,- eur, poberá rodinné prídavky zo Slovenska vo výške cca 75,- eur mesačne, okrem toho poberá rodinné prídavky z Nemecka vo výške 388,- eur mesačne. V súvislosti s pandémiou mala vyplatený prídavok, v mesiaci september 2020 vo výške 400,- eur a v októbri 2020 vo výške 200,- eur. Vlastní rodinný dom, kde aj bývajú. Má zriadený termínovaný vklad pre všetky tri deti, na ktorý vkladá spolu 100,- eur mesačne. Okrem toho má v rámci bežného účtu zriadené sporenie pre dievčatá, na ktorý im sporí mesačne 250,- eur z rodinných prídavkov, ktoré poberá z Nemecka. Ďalej uviedla, že so E. začali chodiť k alergológovi a bol jej nasadený liek Aerius. E. má problémy s akné, ktoré si rieši návštevou kozmetičky. Otec dievčatám posielal na Vianoce alebo na sviatky 25,- až 30,- eur. Okrem toho im nekupuje nič. Matka nesúhlasila ani s tým, aby sa rodinné prídavky z Nemecka vyplácali na účet otca. Pokiaľ ide o pomery u otca, pracuje v Nemecku, jeho náklady v Nemecku sú vo výške 920,- eur mesačne. Platí 250,- eur za ubytovanie, 40,- eur na cestovné do práce, za rodinou na Slovensko cestuje 4x mesačne, cestovné ho vyjde 280,- eur mesačne. Okrem výdavkov v Nemecku má výdavky na domácnosť na Slovensku, ktorú zdieľa spoločne so svojou manželkou a maloletým M. I. a maloletou M. I.. Náklady na bývanie na Slovensku pozostávajú z nájomného vo výške 202,82 eura, elektriny v sume 21,- eur, káblovej televízie v sume 16,90 eura, internetu v sume 15,90 eura, plynu štvrťročne v sume 27,- eur. Okrem toho splácajú spotrebný úver mesačne vo výške 216,80 eura. Pokiaľ ide o pomery na strane matky bolo zistené, že býva v rodinnom dome spolu s manželom a maloletými deťmi, E., E. a M.. Náklady na bývanie pozostávajú z elektriny v sume 50,- eur mesačne, plynu v sume 100,- eur mesačne, vody v sume 25,- eur mesačne, internetu 29,09 eura a TV 4,94 eura mesačne, z dani z nehnuteľnosti vo výške 29,37 eura ročne, poplatku za komunálny odpad vo výške 130,- eur ročne. Okrem uvedeného spláca spotrebný úver vo výške 189,34 eura mesačne. Zamestnaná je ako samostatný radca na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky a jej príjem je cca. 730,- eur mesačne, príjem jej manžela je 1 244,- eur mesačne. Pokiaľ ide o pomery na strane maloletých detí, sú bežné na oblečenie, stravu, obuv aj potreby v súvislosti s návštevou školy. Maloletá E. navštevuje tretí ročník Strednej priemyselnej školy stavebnej v U., v súčasnosti sa kvôli pandémii stravuje doma, navštevuje doučovanie z matematiky, za ktoré sa platí 60,- eur mesačne, naďalej má problémy s pleťou, v tejto súvislosti za návštevu kozmetičku platia mesačne 18,- eur, za manikúru 15,- eur mesačne, platí sa jej mobil vo výške 8,- eur mesačne, okrem toho chodí na fitness, za ktorý platia 25,- eur mesačne, školské výlety a exkurzie sú vo výške 100,- eur ročne, ZRPŠ 40,- eur ročne. Za vodičský kurz zaplatili 600,- eur. Maloletá E. navštevuje 1. ročník I., kde sa za ZRPŠ platí 40,- eur ročne, školské výlety a exkurzie ich vyjdú ročne v sume 100,- eur. Okrem toho chodí na doučovanie z anglického jazyka, za ktorý platia 50,- eur mesačne, mobil 8,- eur mesačne, za aerobik platia 24,- eur mesačne, fitness 16,- eur mesačne, za kurz tanečnej a venček zaplatili spolu 200,- eur, ďalej birmovka stála 150,- eur a lyžiarsky výcvik 230,- eur. Súd, postupujúc v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, dospel k záveru, že návrh otca

na zníženie výživného nie je dôvodný. Ako prvú otázku súd riešil, či došlo od posledného rozhodovania o výške výživného k podstatnej zmene pomerov, či už na strane maloletých detí, matky alebo na strane otca a dospel k záveru, že k zmene, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia, nedošlo. Príjem otca je rovnaký, jeho výdavky sú v zásade rovnaké. Naďalej pracuje v Nemecku s príjmom necelých 2 000,- eur, na Slovensko cestuje štyrikrát mesačne, za jednu cestu tam aj späť zaplatí cca. 40,- eur. V Nemecku si naďalej prenajíma byt, za ktorý platí nájomné mesačne vo výške 250,- eur. Jeho výdavky v súvislosti s bývaním na Slovensku sa nezmenili. Vyživovacia povinnosť mu nepribudla ani neubudla. Príjem jeho manželky ostal tiež nezmenený, jej príjem dosahuje výšku cca. 360,- eur. Je možné ustáliť, že na strane otca nedošlo k žiadnej zmene oproti poslednému rozhodovaniu o výživnom. Čo sa týka maloletých detí E. a E., u nich tiež nedošlo k žiadnej podstatnej zmene okrem toho, že nastúpili do vyššieho ročníka štúdia (E. nastúpila na štúdium na gymnázium, je študentkou prvého ročníka). Dievčatá i naďalej bývajú v spoločnej domácnosti s matkou, jej manželom a maloletou M.. K podstatnej zmene výdavkov u nich nedošlo. Nedošlo u nich ani k zmene ich zdravotného stavu, E. má naďalej problémy s pleťou, E. bude nosiť strojček. Výdavky v súvislosti so školou sa nezmenili okrem toho, že v čase pandémie mala matka výdavky s nákupom počítača pre E., ktorá študuje na stavebnom odbore a kde sa vyžaduje kvalitnejší počítač za účelom plnenia si školských povinností. Okrem toho má matka zvýšené výdavky na stravu dievčat v čase pandémie, keď sa nevedia stravovať v škole. Súd teda dospel k záveru, že ani u maloletej E. a maloletej E. nedošlo k žiadnej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Ani u matky nedošlo k žiadnej zásadnej zmene pomerov. Žije v spoločnej domácnosti, v rodinnom dome s manželom a s tromi maloletými deťmi. Nenastala zásadnejšia zmena ani vo výdavkoch na domácnosť. Príjem matky sa nezmenil, v čase posledného rozhodovania mala priemerný mesačný príjem vo výške 670,83 eura, v súčasnosti má príjem cca. 700,- eur jej manžel mal priemerný mesačný príjem vo výške 1 181,- eur, v súčasnosti jeho príjem dosahuje výšku cca 1 200,- eur. Matke nepribudla, ani neubudla vyživovacia povinnosť. V zmysle § 78 Zákona o rodine dohody i súdne rozhodnutia, možno zmeniť, ak sa zmenia pomery, pričom pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol opakovane rozhodnúť (či už schválením novej rodičovskej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím), je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné, aby súd prihliadol na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí len úvaha o tom, že je doterajšie výživné nepríjemné. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, išlo by o neprípustné preskúmanie a korekciu, prípadne opravu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Preto, vzhľadom na to, že k žiadnej zmene pomerov účastníkov konania nedošlo, súd nezvážil možnosť zníženia výživného a návrh otca v tejto časti zamietol. Z výsluchov účastníkov konania (najmä kolíznej opatrovníčky a otca) mal súd jednoznačne preukázané, že do výšky výživného určenej posledným rozhodnutím, došlo k započítaniu rodinných prídavkov poberaných z Nemecka, ktoré boli v tom čase vo výške 360,- eur spolu na obe dievčatá - maloletú E. a E.. Vyššie uvedené bolo na prvom pojednávaní potvrdené aj kolíznou opatrovníčkou, ktorá zastupovala maloleté deti aj v čase posledného rozhodovania o výživnom. K uvedenému malo dôjsť z dôvodu, aby matka mala istotu, že otec vybaví v zahraničí potrebné doklady k tomu, aby boli rodinné prídavky nemeckými úradmi vyplácané aj naďalej. Rodinné prídavky poberané z Nemecka boli pri určení výšky výživného nielen zohľadnené, ale do výšky výživného aj zahrnuté a započítané aj do príjmu matky. Podľa názoru súdu v prípade, ak by došlo k pozastaveniu vyplácania týchto prídavkov, bola by to zmena pomerov na strane maloletých detí (keďže v konečnom dôsledku prídavky nie sú príjmom matky ani otca, ale prislúchajú deťom na pokrytie ich potrieb) a bolo by to dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti otca. Je potrebné uviesť, že daný stav nekopíruje ani odôvodnené potreby maloletých detí a schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca, okrem toho súd považuje za nespravodlivé žiadať od otca duplicitné vyplácanie rodinných prídavkov z Nemecka, keď sa tieto matke poukazujú priamo na jej účet. Keď posledným rozhodnutím o výške výživného boli rodinné prídavky zo zahraničia zahrnuté do výšky výživného otcovi, ktorý ich má aj platiť, potom je rozhodujúce, na účet ktorého z rodičov majú byť rodinné prídavky poukazované. Keďže matka na pojednávaní odmietla otcovi dať súhlas k tomu, aby boli rodinné prídavky z Nemecka vyplácané otcovi priamo na jeho účet, súd túto otázku vyhodnotil ako nezgodu rodičov pri rozhodovaní o podstatnej otázke v zmysle § 35 Zákona o rodine, pretože otázku o tom, na účet ktorého rodiča majú byť vyplácané rodinné prídavky považoval za podstatnú a k dohode medzi rodičmi v tomto smere nedošlo. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozhodnúť o tejto otázke, pričom súd týmto len zosúladiť skutočný

stav s právnym stavom vysloveným v rozsudku, ktorým súd naposledy rozhodoval o výške výživného. Z uvedeného dôvodu súd nahradil súhlas matky otcovi s tým, aby boli prídavky zo zahraničia poukazované na účet otca, ktorý ich bude spolu s výživným vyplácať matke. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec voči výroku I. napadnutého rozsudku, odôvodniac ho s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keď mal za to, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V súlade s ust. § 78 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. „Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.“ Súd prvej inštancie návrh otca na zmenu rodičovskej dohody, resp. na zníženie výživného zamietol, nakoľko mal za to, že nebola preukázaná zmena pomerov na strane rodičov a maloletých detí, keď sa od posledného rozhodovania o výživnom zásadným spôsobom nezmenili pomery na strane rodičov, ako ani výdavky na maloleté deti. Otec však poukázal na to, že v danom prípade nastala situácia, keď je potrebné sa na uzavretú rodičovskú dohodu pozrieť v širších súvislostiach. Je nepochybné, že okolnosti, za ktorých sa uzatvárala rodičovská dohoda sa zmenili vo vzťahu k tomu, ako je rodičovská dohoda vnímaná matkou. Zo zvukovej nahrávky z pojednávania v právnej veci 11P/25/2020 zo dňa 05. 05. 2020 jednoznačne vyplýva, že rodičovská dohoda bola uzavretá tak, že suma výživného (hoci nesprávne) zahŕňala aj rodinné prídavky, ktoré otec poberá na maloleté deti, a ktoré sú vyplácané priamo na účet matky. Obsah dohody bol takýmto spôsobom komunikovaný aj smerom k účastníkovi konania na pojednávaní dňa 05. 05. 2020, čo vyplýva jednak zo zvukového záznamu, ako aj z vyjadrenia kolíznej opatrovníčky, ktorá bola prítomná jednak na pojednávaní dňa 05. 05. 2020 v pôvodnej veci 11P/25/2020, ako aj na pojednávaní dňa 09. 10. 2020 v tejto právnej veci. Matka však po pojednávaní začala požadovať od otca výživné v úhrne 570,- eur mesačne s tým, že poberané rodinné prídavky považuje ako platbu nad rámec vyživovacej povinnosti. Takáto rodičovská dohoda však nezodpovedá vôli otca a za takýchto okolností by otec rodičovskú dohodu nebol uzavrel, pričom je potrebné uviesť, že aj súd pri schvaľovaní rodičovskej dohody vychádzal z toho, že suma 570,- eur mesačne na obe deti zahŕňa aj sumu poberaných rodinných prídavkov. Z obsahu dohody a zvukového záznamu sa javí byť zrejme, že obsah dohody takýmto spôsobom pochopili všetky zúčastnené strany, pričom výklad matky je v súčasnosti len účelovým. Matka zjavne úmyselne, využitím situáciu, uviedla otca maloletého do omylu ohľadom obsahu dohody, čo v súčasnosti využíva vo svoj prospech. Za daných okolností má otec za to, že rodičovskú dohodu uzavrel v omyle, ktorý vychádza z toho, že obsah dohody mu bol nesprávne komunikovaný zo strany súdu a kolízneho opatrovníka. Otcovi v danom prípade nemožno klásť za vinu nezodpovednosť alebo nedostatok primeranej starostlivosti pri rozhodovaní sa o tom, či rodičovskú dohodu uzavrie alebo nie, keď v danej veci postupoval tak, že mal dôveru vo vysvetlení situácie zo strany súdu ako autority a kolízneho opatrovníka, ktorých vysvetlenie obsahu dohody boli na pojednávaní jednoznačne prezentované, pričom otec odôvodnene predpokladal, že sa takéto vysvetlenie môže spoľahnúť. Na základe uvedeného má otec za to, že uzavretá rodičovská dohoda je neplatným právnym úkonom. S poukazom na ust. § 49a zák. č. 40/1964 Z. z. „Právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť.“ Ďalej s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“ Za daných okolností je otec toho názoru, že rodičovská dohoda nie je ani dostatočne určitým právnym úkonom, a to pre jej nejednoznačnosť a zjavný rozpor v tom, ako jej obsah vysvetľujú jednotlivé zúčastnené strany a preto je nutné považovať ju za neplatnú aj v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka. S poukazom na vyššie uvedené má otec za to, že sú splnené podmienky pre opätovné rozhodnutie o vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, nakoľko pôvodne uzavretá rodičovská dohoda uzavretá v konaní pred OS Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020 je neplatným právnym úkonom jednak z dôvodu, že bola uzavretá v omyle, ako aj z dôvodu, že sa jedná o právny úkon neurčitý. Pokiaľ by odvolací súd vyhodnotil pôvodne uzavretú rodičovskú dohodu ako platnú, má za to, že je potrebné vyhodnotiť zmenu postoja matky ako takú zmenu v pomeroch, ktorá zakladá možnosť opätovného rozhodnutia vo veci. V danej veci je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že nejednoznačnosť v obsahu rodičovskej dohody spôsobuje navrhovateľovi značné problémy, keď matka sa neustále dožaduje doplatenia podľa nej „dlžnej sumy“ výživného, pričom naposledy tak urobila po vyhlásení rozsudku prvostupňového súdu v tejto právnej veci, keď bezodkladne (12. 02. 2021) kontaktovala otca s tým, že pokiaľ výživné nedoplatí, bude na neho podané trestné oznámenie, ako aj podaný návrh na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie síce rozhodol o tom, že rodinné prídavky majú byť vyplácané priamo na účet otca, čím by sa situácia čiastočne vyriešila, z praktického hľadiska však túto zmenu bude možné zrealizovať až pri ďalšom

rozhodovaní o priznaní rodinných prídavkov, čo sa spravidla rieši každoročne v máji, avšak v súčasnosti kvôli pandemickej situácii je možné, že aj tieto lehoty budú zmenené, pričom do tej doby je otec pod neustálym tlakom zo strany matky. Navyše, pre takúto zmenu je potrebné, aby bol rozsudok právoplatný. Tiež je potrebné poukázať na to, že výživné vo výške 570,- eur na 2 deti (bez rodinných prídavkov) nie je výživné, ktorého platenie by bolo v možnostiach otca, a to s poukazom na jeho mzdu a nevyhnutné životné náklady, ako aj s poukazom na to, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, teda je zrejmé, že z vykonaného dokazovania by takto vysoké výživné ani nemohlo byť určené. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 8P/113/2020 zo dňa 09. 02. 2021 v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že výživné na mal. E. zmení na sumu 120,- eur mesačne a výživné na mal. E. zmení na sumu 90,- eur mesačne.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie aj matka proti jeho druhému výroku s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, odôvodniac ho tým, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny v zamietajúcej časti návrhu otca na zníženie výživného. Návrh otca na zníženie výživného bol nedôvodný s poukazom na tú skutočnosť, že od posledného rozhodovania o výživnom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 05. 2020 a vykonateľnosť dňa 15. 05. 2020 do dňa iniciovania súdneho konania ubehlo len pár mesiacov, pričom počas tejto doby nedošlo k takej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol pristúpiť k zmene výživného je zmena pomerov, pričom k zmene pomerov v porovnaní s pomermi v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti súdnym rozhodnutím nedošlo. Zmena pomerov nie je odôvodnená ani subjektívne - okolnosťami na strane povinného rodiča a ani na strane oprávneného rodiča a ani objektívne - vývojom životných nákladov. V čase posledného rozhodovania o výživnom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 05. 2020 a vykonateľnosť dňa 15. 05. 2020 bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej E. sumou vo výške 300,- eur mesačne a na výživu maloletej E. sumou vo výške 270,- eur. V konaní, v ktorom súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca súd posúdil nielen odôvodnené potreby maloletých detí spojené s ich prirodzeným vývojom a meniacimi sa životnými potrebami, ale aj schopnosti a možnosti otca participovať na výžive maloletých detí vyšším výživným v porovnaní s výškou jeho mesačných príjmov, ako aj jeho životnou úrovňou, na ktorej majú právo podieľať sa aj maloleté deti. Z potvrdenia o príjme otca vyplýva, že jeho čistý mesačný príjem je vo výške 2 000,- eur, pričom otec v rámci svojej výpovede pred súdom prvej inštancie uviedol, že dvakrát ročne mu zamestnávateľ vypláca odmeny vo výške 280,- eur, čím sa zvyšuje jeho priemerný čistý mesačný príjem. Zo zápisnice z pojednávania súdu prvej inštancie zo dňa 09. 02. 2021 vyplýva, že maloletým deťom sporí mesačne sumu vo výške 250,- eur z rodinných prídavkov, ktoré poberá z Nemecka v snahe zabezpečiť maloleté deti do budúcnosti. Aj napriek skutočnosti, že poberá rodinné prídavky z Nemecka, nič to nemení na zásade, že na zabezpečení úhrady potrieb maloletých detí sa majú primárne podieľať rodičia a vyplácané prídavky na deti v žiadnom prípade nemôžu nahrádzať povinnosť rodiča prispievať na výživu maloletých detí. Nesprávny je názor, podľa ktorého by pri poberaní týchto sociálnych dávok už maloleté deti nemali právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Tieto dávky nie sú náhradou rodinných príjmov, ale majú pomáhať riešiť štátom uznávané situácie. Je toho názoru, že pokiaľ z rodinných prídavkov zabezpečuje tvorbu úspor maloletých detí, v odraze schopností a možností otca maloletých detí prispievať na ich výživu, ako i v ohľadne takto poberaných dávok je nutné uviesť, že pokiaľ bude otec prispievať na výživu maloletých detí výživným určeným rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 05. 2020 a vykonateľnosť dňa 15. 05. 2020, t. j. sumou vo výške 300,- eur na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX. a sumou vo výške 270,- eur na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX, ktoré sú plne súladné s aktuálnymi možnosťami a schopnosťami otca, potom sa budú maloleté deti podieľať na výhodách vyššej životnej úrovne svojho otca. Je toho názoru, že druhým výrokom napadnutého rozsudku sú postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, podľa ktorého je oprávnenou osobou na uplatnenie nároku na prídavku rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu. V prípade nahradenia jej súhlasu, aby sa rodinné prídavky vyplácali priamo na účet otca je nutné uviesť, že otec si bude plniť vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom z týchto rodinných prídavkov, ku ktorej sume otec prispeje z vlastných prostriedkov len minimálnou výškou. Navyše sa suma týchto rodinných prídavkov od januára 2021 zvyšovala a rovnako sa vyplácali mimoriadne prídavky, ktoré by si otec už ponechal a neboli by poskytnuté maloletým deťom, pretože otec by bol viazaný povinnosťou v zmysle poslednej

úpravy vyživovacej povinnosti súdnym rozhodnutím, teda v sumách 300,- eur na maloletú E. nar. XX. XX. XXXX a sumou vo výške 270,- eur na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX. Podľa jej názoru, rodinné prídavky patria deťom a otec by si mal plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom riadne z vlastných finančných prostriedkov s prihliadnutím na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Predstava otca o plnení jeho vyživovacej povinnosti k sedemnášročnému a šesťnásročnému dieťaťu vo výške 120,- eur a 90,- eur mesačne v porovnaní s jeho možnosťami a nadštandardným príjmom je neprímerane nízka a nemala by byť nahrádzaná z prostriedkov poskytovaných deťom štátom. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rodinné prídavky budú uhrádzané na účet otca, ktorý ich bude spolu s výživným uhrádzať mne ako matke maloletých detí. Uvedeným spôsobom súd prvej inštancie svojím rozhodnutím nevyriešil zásadnú otázku, ktorou je povinnosť otca s prihliadnutím na jeho nadštandardný príjem participovať na výžive svojich detí z vlastných prostriedkov, ktoré by mu nemali byť „preplácané“ z dávok poskytovaných deťom štátom, pričom tieto dávky sa od januára 2021 zvýšili, z ktorého dôvodu bude finančná participácia na výžive maloletých detí otcom ešte nižšia. Vo vzťahu k výdavkom, na ktorých sa otec podieľa uviedla, že v spoločnej domácnosti bývajú štyria, pričom náklady na bývanie na jednu osobu sú vo výške 66,41 eura. Pokiaľ otec uhradí zo svojho príjmu výživné na obe maloleté deti v celkovej výške 570,- eur, zostane mu dostatočné množstvo finančných prostriedkov na úhradu všetkých jeho relevantných nákladov a to bez ohrozenia jeho životnej úrovne. Z vyššie uvedených dôvodov je toho názoru, že rodinné prídavky z Nemecka by mali byť uhrádzané na jej účet a otec by si mal plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom v rozsahu určenom posledným súdnym rozhodnutím, nakoľko maloleté deti majú právo podieľať sa na jeho životnej úrovni, ktorá ale nebude dosiahnutá tým, že vyživovacia povinnosť otca bude nahradená sociálnymi dávkami štátu, z ktorého dôvodu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne, pretože otec nie je súdnym rozhodnutím viazaný poukázať jej tieto rodinné prídavky spolu s jeho zákonnou vyživovacou povinnosťou, ktorú by si mal plniť úhradou výživného. Práve naopak, nahradením jej súhlasu dochádza k situácii, kedy si otec bude plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom v neprímerane nízkej výške. Súd procesne pochybil, pokiaľ sa procesne nevysporiadal so zmenou návrhu otca maloletých detí na pojednávaní, na ktorom rozhodol už v súlade s návrhom otca maloletých detí na nahradenie jeho súhlasu s vyplácaním rodinných prídavkov z Nemecka priamo na účet otca maloletých detí. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 388 CSP v znení neskorších predpisov zmenil tak, že druhý výrok napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zruší a rozhodne o zamietnutí návrhu otca na udelenie súhlasu otcovi na nahradenie novej vôle s tým, aby sa rodinné prídavky poberané z Nemecka vyplácali priamo na účet otca.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniam otca a matky uviedol, že má za to, že do výšky výživného určenej posledným rozhodnutím boli zahrnuté aj rodinné prídavky z Nemecka, ktoré boli v tom čase vo výške 360,- eur na obe maloleté deti. Rodinné prídavky poberané z Nemecka boli pri výške výživného zohľadnené a započítané, aby matka mala istotu, že otec vybaví v zahraničí potrebné doklady k tomu, aby boli rodinné prídavky z Nemecka vyplácané aj naďalej. Na základe týchto skutočností súd schválil dohodou rodičov, v zmysle ktorej sa vyživovacia povinnosť otca zvýšila na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne a na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 60,- eur mesačne na sumu 270,- eur mesačne od 01. 01. 2020, s tým že zročné výživné je vyrovnané. Výrok schválenej rodičovskej dohody bol obom rodičom zo strany sudkyne riadne zdôvodnený a rodičia svojim podpisom do zápisnice súhlasili s takouto dohodou. Kolízny opatrovník je toho názoru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, nakoľko od posledného rozhodovania o výške výživného neprišlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia. Na základe uvedených skutočností kolízny opatrovník navrhol návrh otca na zníženie výživného zamietnuť. Kolízny opatrovník zároveň ponechal na zváženie súdu návrh na nahradenie súhlasu otcovi namiesto matky s tým, aby sa rodinné prídavky vyplácali otcovi na účet. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kolízny opatrovník navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v plnom rozsahu.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že podaným odvolaním otec namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a súčasne navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku tak, že výživné na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX zmení na sumu 120,- eur mesačne a výživné na maloletú E., nar. XX. XX. XXXX zmení na sumu 90,- eur mesačne. Z podaného odvolania otca s poukazom na vyhovujúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva predstava otca o plnení vyživovacej povinnosti k sedemnášročnej E. a k päťnásročnej E. vo výške 120,- eur a 90,- eur mesačne. S prihliadnutím na majetkové pomery otca, jeho schopnosti a možnosti s poukazom

na odôvodnené potreby maloletých detí spojené s ich vývoj a meniacimi sa životnými potrebami je otcom navrhovaná výška výživného nedostatočná. Maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, ktorý by si mal plniť vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom nielen riadne a včas, ale predovšetkým z vlastných príjmov. Vyživovacia povinnosť otca by nemala byť „nahrádzaná“ plnením zo strany štátu. Dávky poskytované štátom nie sú náhradou rodinných príjmov. Napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie bol zamietnutý návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia výživného. Vyživovacia povinnosť k maloletým deťom nebola upravená od roku 2011, kedy mala maloletá E. osem rokov a maloletá E. šesť rokov. Na osem ročné dieťa otec prispieval sumou 90,- eur mesačne, pričom v čase vydania rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020 mala maloletá E. sedemnášť rokov a na šesťročnú E. otec prispieval sumou 60,- eur, pričom v čase vydania rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020 mala maloletá E. pätnásť rokov. Z uvedeného je zrejmé, že výživné na maloleté deti nebolo upravované deväť rokov, počas plynutia ktorých došlo s prirodzeným vývojom maloletých detí k vzniku podstatne vyšších výdavkov, ktorá skutočnosť bola zohľadnená úpravou výšky vyživovacej povinnosti otca. Napriek tomu je predstava otca na jeho participácii na odôvodnených nákladoch maloletých detí taká, že by sa jeho vyživovacia povinnosť zvýšila v prípade každej z maloletých dcér o 30,- eur mesačne s tým, že by mu súčasne boli vyplácané rodinné prídavky z Nemecka, ktorých výška sa každoročne mení. V podanom odvolaní sa otec aj napriek uvedenému odvoláva na skutočnosť, že uzatvorenie rodičovskej dohody nezodpovedá jeho vôli a považuje ju za neplatný právny úkon. S názorom otca maloletých detí sa nemožno stotožniť, nakoľko bol na pojednávaní, na ktorom došlo k uzatvoreniu rodičovskej dohody osobne prítomný a s jej znením súhlasil nemusel. Obsah dohody a dôsledky z nej plynúce boli účastníkom riadne vysvetlené. Zo zápisnice z pojednávania súdu prvej inštancie vo veci 8P/113/2020 zo dňa 09. 02. 2021 vyplýva, že výška rodinných prídavkov z Nemecka je vyplácaná v sume 388,- eur mesačne. V prípade, pokiaľ by malo byť pravdivé tvrdenie otca maloletých detí a v súdom určenej výške výživného súhrnne na obe maloleté 570,- eur mesačne by mala byť zahrnutá aj výška rodinných prídavkov z Nemecka 388,- eur mesačne, otec by mal povinnosť participovať na výžive maloletých detí z vlastného príjmu len sumou vo výške 182,- eur mesačne súhrnne na obe maloleté deti. Z uvedeného dôvodu by týmto spôsobom rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020 došlo k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca na obe maloleté deti súhrnne len sumou 32,- eur (16,- eur na jedno maloleté dieťa). S prihliadnutím na uvedené je zrejmé, že schválenú rodičovskú dohodu rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020-80 zo dňa 05. 05. 2020 nemožno považovať za neplatný právny úkon. K vyjadreniam otca týkajúcim sa skutočnosti, že výživné vo výške 570,- eur na obe maloleté deti bez rodinných prídavkov nie je výživným, ktorého platenie by bolo v možnostiach otca s poukazom na jeho mzdu a nevyhnutné životné náklady s prihliadnutím na vznik ďalšej vyživovacej povinnosti otca, z čoho by malo byť zrejmé, že z vykonaného dokazovania by takto vysoké výživné ani nemohlo byť určené, uviedla, že z vykonaného dokazovania, majetkových pomerov otca, ktorý je nad rámec svojho mesačného príjmu dokonca dvakrát ročne finančne ohodnotený odmenami vo výške 280,- eur v letnom období a sumou vo výške 280,- eur zimnom období je zrejmé, že aj pri zohľadnení vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti otca, je v jeho možnostiach participovať na výžive maloletých detí sumou vo výške 300,- eur a 270,- eur mesačne bez ohrozenia jeho životnej úrovne. V spoločnej domácnosti s otcom maloletých detí žijú okrem otca aj ďalšie osoby, pričom celkové náklady na domácnosť je z tohto dôvodu nutné pomerne rozdeliť medzi všetkých členov domácnosti otca a rovnako je nutné posúdiť aj ďalšie otcom uvádzané náklady (napr. mimoriadne výdavky vo výške 200,- eur, životné poistenie vo výške 166,01 eura na štyri osoby a ďalšie náklady, na ktorých neparticipuje len otec maloletých detí) a to s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matkou napadnutý výrok považuje za vecne správny. Poukázal na okolnosti uzavretia rodičovskej dohody v pôvodnom konaní 11P/25/2020, a to predovšetkým, že rodičovskú dohodu podpísal v domnienke, že súčasťou sumy výživného sú aj rodinné prídavky. Takto to bolo otcovi jednoznačne prezentované zo strany súdu, aj kolízneho opatrovníka, a pokiaľ by mal byť na základe takto schválenej rodičovskej dohody zaviazaný k iným povinnostiam, je potrebné jednoznačne konštatovať, že rodičovskú dohodu podpísal v omyle, a teda sa jedná o neplatný právny úkon. Vzhľadom k tomu, že matka uvedenú skutočnosť poprela a sústavne sa domáha zaplata výživného a zároveň aj sumy rodinných prídavkov, ako riešenie predmetnej situácie sa javilo byť nahradenie prejavu vôle matky - súhlasu s tým, aby sa rodinné prídavky vyplácali na účet otca. Pokiaľ matka poukazuje na ust. zák. č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa, je potrebné uviesť, že tento

zákon sa vzťahuje na rodinné prídavky vyplácané v Slovenskej republike. V danom prípade sa jedná o rodinné prídavky z Nemecka, na ktoré sa slovenská právna úprava nevzťahuje. Nemožno súhlasiť s tým, že maloleté deti I. by sa nepodievali na životnej úrovni svojho otca v primeranej miere, keď titulom výživného a rodinných prídavkov spolu dostáva matka maloletých sumu 570,- eur mesačne. Je pravdou, že otec má pomerne vysoký príjem, avšak má aj výdavky zodpovedajúce tomu, že cestuje za prácou do Nemecka a má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Navyše, otec sám nežije nadštandardne, nevlastní nehnuteľný majetok, ani motorové vozidlo. Matka maloletých a v konečnom dôsledku aj obe maloleté dcéry žijú lepším štandardom ako otec. Skutočnosť, že suma 570,- eur mesačne v plnej miere pokrýva výdavky na maloleté deti I. vyplýva jednak z rozpisu výdavkov detí, ktorý predložila matka, ale aj zo samotnej skutočnosti, že matka mesačne odkladá maloletým sumu 250,- eur mesačne na sporenie. Nemožno tiež súhlasiť s tým, že by bola vyživovacia povinnosť otca nahradená rodinnými prídavkami, nakoľko vyživovacia povinnosť je stanovená vo vyššej výške, ako sú rodinné prídavky. Sumu rodinných prídavkov pri určení vyživovacej povinnosti jednoznačne je potrebné zohľadniť. Poukázal na uznesenie NS SR z 19. marca 2018 sp. zn. 3 Cdo 88/2017. Trval na tom, že zohľadnenie sa malo prejavovať v určení nižšej vyživovacej povinnosti, pokiaľ však súd otcom namietané skutočnosti odmietol zohľadniť a neznížil vyživovaciu povinnosť otca tak, aby zodpovedala pomerom účastníkov a možnostiam otca, je potrebné rozhodnúť o tom, že rodinné prídavky budú vyplácané na účet otca. Otec je prioritne toho názoru, že je potrebné znížiť jeho vyživovaciu povinnosť tak, aby aj do budúcnosti neprišlo k obdobným rozporom.

7. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky k odvolaniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že je pravdou, že pomery otca sa od rozhodovania dňa 05. 05. 2020 nezmenili, avšak ani v tomto čase nezodpovedali tomu, aby platil výživné vo výške 570,- eur mesačne. Pokiaľ by sa mala rodičovská dohoda vykladať takým spôsobom, ako požaduje matka, bolo by to celkom v rozpore s možnostami otca, ale aj v rozpore s potrebami maloletých detí, ktoré neboli preukázané v takej výške, aby bolo na mieste platiť výživné 570,- eur mesačne, keď by mala matka nad rámec toho dostávať ešte aj rodinné prídavky na úrovni ďalších 360,- eur mesačne, t. j. spolu na dve deti 930,- eur mesačne. Okrem toho matka poberá ďalších 75,- eur mesačne ako rodinné prídavky zo Slovenska. Potreby maloletých detí by v tom prípade mali byť preukázané vo výške 480,- eur, resp. 450,- eur na každé dieťa. Pri bežných výdavkoch, ktoré boli pri oboch maloletých deťoch v konaní preukazované a zároveň pri životnej úrovni otca, ktorá nie je nadštandardne vysoká, je výživné, ktoré na každé dieťa už takmer dosahuje výšku minimálnej mzdy, neprimerane vysoké. Aj z výpovede matky na pojednávaní je zrejme, že matka aj v súčasnosti, keď dostáva 570,- eur mesačne aj s rodinnými prídavkami (plus 75,- eur sú rodinné prídavky zo Slovenska) značnú sumu finančných prostriedkov odkladá, keď mesačne deťom dáva na sporenie 250,- eur. Z uvedeného je zrejme, že aj výživné, ktoré spolu s rodinnými prídavkami dosahuje výšku 570,- eur mesačne, postačuje nielen na pokrytie potrieb detí, ale aj na sporenie v nemalej sume.

8. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k vyjadreniu otca uviedla, že sa nestotožňuje s názorom kolízneho opatrovníka, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu, nakoľko v prípade nahradenia jej súhlasu na výplatu rodinných prídavkov priamo na účet otca je nutné uviesť, že otec si bude plniť vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom z týchto rodinných prídavkov, ku ktorej sume otec prispeje z vlastných prostriedkov len minimálnou výškou. Navyše sa suma týchto rodinných prídavkov od januára 2021 zvyšovala a rovnako sa vyplácali mimoriadne prídavky, ktoré by si otec už ponechal a neboli by poskytnuté maloletým deťom. Rodinné prídavky patria deťom a otec by si mal plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom riadne z vlastných finančných prostriedkov s prihliadnutím na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Predstava otca o plnení jeho vyživovacej povinnosti k sedemnáročnému a šestnásťročnému dieťaťu vo výške 120,- eur a 90,- eur mesačne v porovnaní s jehonosťami a nadštandardným príjmom je neprimerane nízka a nemala by byť nahrádzaná z prostriedkov poskytovaných deťom štátom. Idea súdu prvej inštancie, podľa ktorej by rodinné prídavky boli uhrádzané na účet otca, ktorý by im ich mal spolu s výživným uhrádzať jej ako matke maloletých detí nemá oporu v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a nie je v zmysle napadnutého výroku rozhodnutia vykonateľná. Uvedeným spôsobom súd prvej inštancie svojím rozhodnutím nevyriešil zásadnú otázku, ktorou je povinnosť otca s prihliadnutím na jeho nadštandardný príjem participovať na výžive svojich detí z vlastných prostriedkov. Otec poberá prídavky z Nemecka na ďalšie dve deti, v dôsledku čoho z vlastného príjmu neprispieva na výživu maloletých detí z príjmu nakumulovaného vlastným úsilím a vlastnou prácou. Nemožno sa stotožniť s vyjadrením otca, že by spolu s maloletými deťmi žili lepším štandardom v porovnaní s otcom maloletých detí. Skutočnosť, že otec nevlastní motorové vozidlo súvisí s dlhmi otca, nakoľko prebiehala voči nemu exekúcia, z ktorého dôvodu je zrejme motorové vozidlo evidované na mene jeho manželky. Na pojednávaní vo

veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č. k. 11 P/25/2020 otec maloletých detí uviedol, že jeho manželka čerpala úver vo výške 15 000,- eur, z ktorého bola suma vo výške viac ako 10 000,- eur použitá na kúpu motorového vozidla. Otec na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 09. 10. 2020 uviedol, že príjem jeho manželky je vo výške cca 380,- eur mesačne, z ktorého by nemohla čerpať úver v tejto výške. Otec v rámci mesačných výdavkov predložil aj výpis zo Všeobecnej úverovej banky, a. s. za obdobie od 18. 10. 2019 do 18. 10. 2020, preukazujúci úhradu splátok spotrebného úveru vo výške 216,80 eura pravdepodobne z účtu svojej manželky. Uviedla, že otec mesačne vynakladá sumu vo výške 166,01 eura na životné poistenie štyroch členov svojej domácnosti, pričom medzi svoje výdavky zaradil aj úhradu tzv. mimoriadnych výdavkov vo výške 200,- eur, poistenia domácnosti vo výške 100,- eur ročne, či dokonca ďalších finančných prostriedkov na úhradu potrieb štvorčlennej rodiny, ktoré nemožno považovať za odôvodnené výdavky pri posudzovaní možnosti otca participovať na výžive maloletých detí v tomto konaní, zohľadňujúc prirodzene aj vyživovaciu povinnosť otca k maloletému M. I.. Vo vzťahu k výdavkom, na ktorých sa otec podieľa je nutné uviesť, že v spoločnej domácnosti bývajú štyria, pričom náklady na bývanie na jednu osobu sú vo výške 66,41 eura. Pokiaľ otec uhradí zo svojho príjmu výživné na obe maloleté deti v celkovej výške 570,- eur, zostane mu dostatočné množstvo finančných prostriedkov na úhradu všetkých jeho relevantných nákladov a to bez ohrozenia jeho životnej úrovne. Z vyššie uvedených dôvodov bola toho názoru, že rodinné prídavky z Nemecka by mali byť uhrádzané na jej účet, keďže žijú s ňou v spoločnej domácnosti a z toho dôvodu je oprávnená poberať tieto rodinné prídavky a otec by si mal plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom v rozsahu určenom posledným súdnym rozhodnutím, nakoľko maloleté deti majú právo podieľať sa na jeho životnej úrovni, ktorá ale nebude dosiahnutá tým, že vyživovacia povinnosť otca bude nahradená sociálnymi dávkami štátu, z ktorého dôvodu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne. Nahradením jej súhlasu dochádza k situácii, kedy si otec bude plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom v neprimerane nízkej výške. Navyše, súd procesne pochybil, pokiaľ sa procesne nevysporiadal so zmenou návrhu otca maloletých detí na pojednávaní, na ktorom rozhodol už v súlade s návrhom otca maloletých detí na nahradenie jeho súhlasu s vyplácaním rodinných prídavkov z Nemecka priamo na účet otca maloletých detí. Vzhľadom na uvedené navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť tak, že druhý výrok napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zruší a rozhodne o zamietnutí návrhu otca na udelenie súhlasu otcovi na nahradenie jej vôle s tým, aby sa rodinné prídavky poberané z Nemecka vyplácali priamo na účet otca.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Otec sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na maloletú E. na sumu 120,- eur a na maloletú E. na 90,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnil tým, že petit schválenej rodičovskej dohody v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P/25/2020 zo dňa 05. 05. 2020 nekorešponduje so skutočným obsahom dohody o vyživovacej povinnosti otca, ku ktorej účastníci konania na pojednávaní dospeli a matka sa dožaduje od otca plnenia vo vyššej miere, ako bolo obsahom dohody. V priebehu konania, vzhľadom na vyjadrenie strán, právna zástupkyňa otca uviedla, že zásadnou spornou otázkou, ktorá by mohla vec vyriešiť je skutočnosť, na koho účet sa vyplácajú rodinné prídavky, a keďže je toho názoru, že sa jedná o podstatnú vec, o ktorej môže súd rozhodnúť v zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine, rozšírila podaný návrh tak, že navrhla, aby súd svojím rozhodnutím nahradil súhlas matky s tým, aby sa rodinné prídavky, ktoré otec poberá z Nemecka vyplácali priamo na účet otca. Súd prvej inštancie na túto zmenu návrhu otca nereagoval, nerozhodol o tom, či ho pripúšťa alebo nie (§ 28 CMP), a napriek tomu v napadnutom rozsudku rozhodol aj o tomto rozšírenom návrhu, čím došlo zo strany súdu prvej inštancie k procesnému pochybeniu.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

13. Podaným návrhom sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti, pričom tento svoj návrh neodôvodňoval výraznou zmenou pomerov na strane rodičov alebo maloletých detí, ale tým, že ostatným rozhodnutím súdu o vyživovacej povinnosti na mal. E. a mal. E. rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 11P/25/2020-80 zo dňa 5. mája 2020 došlo k situácii, keď si každý z rodičov obsah schválenej dohody rodičov vysvetľuje inak, a tak dochádza k nezhodám rodičov o výške výživného zo strany otca na maloleté deti dohodnutého rodičmi a schváleného súdom, a to aj napriek tomu, že výrok tohto rozhodnutia je dostatočne určitý a pri formálnom posudzovaní tohto výroku by k takémuto odlišnému výkladu ani nemalo dôjsť. Rozdiel v chápaní tohto výroku pritom spočíva v tom, že tak otec, ako aj kolízny opatrovník, ktorý bol prítomný na pojednávaní na Okresnom súde Nové Zámky aj vo veci pod sp. zn. 11P/25/2020 uvádzali, že vo výživnom v sume 300,- eur na mal Sofiu a sume 270,- eur na maloletú E. sú zahrnuté aj rodinné prídavky, ktoré matka poberá na maloleté deti z Nemecka, a ktoré predstavovali sumu 360,- eur mesačne. Aj keď táto skutočnosť z výroku tohto rozhodnutia nevyplýva, túto skutočnosť zhodne uvádzali tak otec, ako aj kolízny opatrovník a matka vo svojich vyjadreniach túto skutočnosť nepopierala a uvádzala, že takto stanovené výživné zodpovedá možnostiam otca a až na konkrétnu otázku na pojednávaní dňa 09. 02. 2021 uviedla, že ona tento rozsudok pochopila tak, ako je napísané v rozsudku. Tento rozsudok však, vzhľadom k tomu, že v ňom bola schválená dohoda rodičov, bol vyhotovený bez odôvodnenia, a tak to v ňom nie je uvedené. Vychádzajúc z uvedeného, vychádzal odvolací súd z tvrdení otca a kolízneho opatrovníka, ktoré matka výslovne nepoprela, a teda z toho, že súd vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 11P/25/2020 stranám uviedol, že vo výške stanoveného výživného v sume 300,- eur a 270,- eur budú zahrnuté aj rodinné prídavky, ktoré sú matke vyplácané z Nemecka. Napriek tomu matka požadovala od otca platenie výživného v sume 300,- eur a 270,- eur, bez toho, aby do tejto sumy zahrnula rodinné prídavky, ktoré jej sú vyplácané.

14. Podľa čl. 1 prvej vety CMP súd postupuje v konaní v súlade s ochranou verejného záujmu a práv zaručených zákonom a prihliada na dobré mravy.

15. Podľa čl. 4 prvej vety CMP súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania. Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme a ak je to vhodné, informuje dieťa o všetkých podstatných otázkach týkajúcich sa priebehu konania a veci samej.

16. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad.

17. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia na vec sa vzťahujúcich zákonných predpisov v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno toto ani iné základné práva obmedziť spôsobom zasahujúcim do ich podstaty a zmyslu. Z tohto hľadiska musí všeobecný súd pri výklade a aplikácii príslušných právnych predpisov prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania (obdobne napr. III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07). Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej).

18. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného

alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celkovo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale tiež prihliadnúť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyiac, súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

19. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu. Ani sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 432 ods. 2 CSP.

20. Problém s chápaním výroku rozsudku, ktorým bola schválená dohoda rodičov o zvýšení výživné na mal. E. a mal. E. spočíva v tom, že z tohto výroku nie je zrejmé, že vo výživnom sú zahrnuté aj rodinné prídavky poberané matkou na maloleté deti z Nemecka, aj keď to tak malo byť.

21. Otázkou posudzovania dávky sociálnej štátnej podpory poskytovanej rodičovi v cudzine a tým, či je možné túto dávku považovať za príjem pre účely určenia výživného na maloleté dieťa sa zaoberal NS SR v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 88/2017 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 192/2018, v ktorom na toto rozhodnutie odkázal. V rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 88/2017 NS SR uviedol, „že pokiaľ má maloleté dieťa, ktoré nežije v spoločnej domácnosti s jedným z rodičov, trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, jeho odôvodnené potreby treba vyhodnocovať s ohľadom na ekonomické pomery v mieste jeho trvalého pobytu; výživné na toto maloleté dieťa, ktoré mu poskytuje rodič žijúci a pracujúci v cudzine, je však potrebné stanoviť aj s prihliadnutím na tamojšie ekonomické pomery. Skutočnosť, že rodičia spolu nežijú a jeden z nich sa zdržiava a pracuje v cudzine, nemení nič na zásade, že na zabezpečení úhrady potrieb ich maloletých detí sa majú primárne podieľať obaja rodičia. Pokiaľ sú tieto potreby hradené aj z iných zdrojov (napríklad štátnych sociálnych), v žiadnom prípade to neznamená zánik vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Nesprávnym by bol názor, podľa ktorého po priznaní sociálnych dávok by už maloleté dieťa nemalo mať právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (a že by už nemalo právo na výživné zo strany rodičov). Dávky štátnej sociálnej podpory, či už sú poskytované z tuzemských alebo zahraničných zdrojov, nie sú náhradou rodinných príjmov, ale majú pomáhať riešiť (reglementovať) štátom uznávané sociálne situácie. Vo všeobecnosti platí, že štát sa podieľa na krytí nákladov na výživu a ostatných základných potrieb detí a rodín, pokiaľ to z hľadiska sociálneho a ekonomického odôvodňujú v ňom pretrvávajúce pomery. Prídavok na dieťa je štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva rodičovi či inej oprávnenej osobe na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa. I keď povinnosť prispievať na výživu maloletých majú predovšetkým rodičia a vyplácanie prídavkov na deti nenahradzuje plnenie tejto povinnosti, predsa len (aj úradmi alebo inštitúciami iných štátov) vyplácané rodinné prídavky (rodinné

dávky, vyrovnávacie dávky alebo ich doplatok) môžu sčasti uhradiť odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Súd pri určovaní výšky výživného na maloleté dieťa musí preto prihliadať aj na to, do akej miery sú potreby maloletého hradené z takýchto zdrojov.“ Ak uvedený právny názor platí na situácie, kedy je dávka poskytovaná oprávnenej strane, potom uvedené závery sú plne použiteľné aj pre stranu povinnú, kedy je nevyhnutné za príjem pre účely výživného považovať aj štátom poskytované sociálne dávky v zahraničí. V opačnom prípade by platilo, že rodič, ktorý poberá v zahraničí len sociálne dávky, by z týchto dávok nemusel plniť vyživovaciu povinnosť a maloleté dieťa s pobytom v Slovenskej republike by stratilo svoje zákonné oprávnenie podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Takýto záver by bol neopodstatnený a diskriminačný.

22. Aj keď sa súd prvej inštancie zaoberal zmenou pomerov od ostatného rozhodovania o výživnom, vzhľadom k už uvedenému rozhodnutiu Okresného súdu Nové Zámky pod č. k. 11P/25/2020-80 zo dňa 5. mája 2020, v ktorom boli do výživného nesprávne zahrnuté aj rodinné prídavky poberané matkou z Nemecka, pričom táto skutočnosť z tohto rozhodnutia nevyplývala, bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa zmenou pomerov od ostatného rozhodovania nie formálne, ale tak, aby sa konaním súdu dospelo k správne a spravodlivému vyriešeniu tejto veci. Vychádzajúc z takéhoto pohľadu na vec, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, preto dospel k záveru, že je potrebné napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne sa zaoberať zistením súčasných možností a schopností oboch rodičov a odôvodnených potrieb oboch maloletých detí, pričom keďže tieto dávky vyživovaciu povinnosť otca nenahradzujú, je potrebné určiť vyživovaciu povinnosť otca, vzhľadom k jeho možnostiam a schopnostiam a tiež zohľadniť odôvodnené potreby oboch maloletých detí. Pokiaľ súd zistí, že rodinné prídavky vyplácané z Nemecka sčasti alebo celkom uhrádzajú odôvodnené potreby maloletých detí, môže zvážiť tiež postup, kedy by výživné, alebo jeho časť, ktoré je otec schopný zo svojho príjmu hradiť, bolo po dobu, kým sú potreby maloletých detí hradené, či už sčasti alebo celkom z týchto dávok a výživného zo strany matky, uložiť otcovi platiť na účet detí, zriadený matkou. Takouto formou matka maloletých detí už aj t. č. časť rodinných prídavkov z Nemecka maloletým deťom odkladá (čo preukazuje to, že suma rodinných prídavkov a výživného zo strany rodičov je vyššia ako odôvodnené potreby maloletých detí), avšak t. č. je to jej rozhodnutie a s takto uloženou sumou môže voľne disponovať, avšak po rozhodnutí súdu takýmto spôsobom by to už bola povinnosť otca (výživné platiť na účet detí) aj matky (zriadiť takýto účet), pričom matka by s takýmto účtom už nemohla voľne nakladať. Keďže súd prvej inštancie sa uvedenou vecou takýmto spôsobom nezaoberal a vec uvedeným spôsobom neposúdil, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).